

Bernhard Baunsgaard (RV):

Jeg har aldrig tvivlet på, at hr. Erhard Jakobsen er god til at sige lidt vandede vittigheder, og det har han jo bevist igen.

Når hr. Erhard Jakobsen ikke gider sætte sig ind i de undersøgelser, der foretages rundt om i kommunerne, ville det måske være en idé at henstille til hr. Erhard Jakobsen, før han igen går ind i diskussionen om grundskatter, at han rekvirerer den undersøgelse, der er foretaget for landet som helhed. Så vil han opdage, at også for landet som helhed vil det være en fordel for ejere og lejere, at der bliver indført grundskatter. Hr. Erhard Jakobsen glemmer, at når der bliver indført grundskatter, så falder indkomstskatterne samtidig. Nå, hr. Erhard Jakobsen, kan jeg se, ryster på hovedet og agter altså heller ikke at sætte sig ind i det. Nej, det er jo det, som en redaktør ved Politiken engang sagde: »Kendsgerninger distraherer«. Det passer vist udmærket i denne sag på hr. Erhard Jakobsens stilling.

Kurt Hansen (VS):

Landbrugets organisationer har gjort meget ud af at protestere over jordskatteloven fra sidste vinter og har forsøgt at fremhæve det urimelige i at særbeskatte en del af befolkningen. Men landbrugets organisationer glemte at pege på de højst forskellige arbejds- og levevilkår, der findes inden for landbruget. De glemte ligeledes at gøre opmærksom på, at jordskatten særligt ramte de store, kornproducerende landbrug, som lever højt på EFs kunstigt høje kornpriser, medens jordskatten på landbrug med en stor animalsk produktion kun udgør en meget lille del af omsætningen, og det er jo nok de sidstnævnte landbrug, der er i størst krise.

Landbrugets organisationer, som ellers ikke ynder, at staten griber ind i deres liberale erhverv, mener, at krisen skal klares ved, at priserne bliver hævet, og at staten etablerer nogle støtteordninger. Og hvem skal så betale for det? Ja, det er forbrugere og skatteydere, der kommer til at betale.

Landbrugets glæde ved de forskellige støtteordninger mener vi er meget kortsigtet, idet hovedparten af de penge, som pumpes i landbruget, ryger ud igen til pengeinstitutter og kuponklippere etc. Samtidig resulterer enhver støtte i jordprisstigninger og dermed

en kapitalgevinst til den siddende landmand. Efterfølgeren vil få endnu vanskeligere ved at klare renterne og dermed endnu større behov for forskellige støtteordninger.

Vi mener, at kapitalgevinster burde indtages, f.eks. som en offentlig prioritet i jord og fast ejendom. Vi er af den opfattelse, at landmænd skal have ordentlige og rimelige arbejdsvilkår, men vi mener ikke, at det er lønarbejderne og forbrugerne, som skal betale gildet. Under kapitalismen kører tingene skidt, og det gælder også for landbruget. Der er inden for landbruget en meget lang omsætningstid for den investerede kapital, og det kræver simpelt hen nogle fundamentale ændringer samfundsmæssigt set, hvis landbruget skal kunne komme til at køre rimeligt med gode arbejdspladser.

I den helt aktuelle situation ville indefrysningen af kapitalgevinster være med til at give en bedre økonomi og dermed bedre arbejdsforhold for den næste generation af landmænd. Bedre arbejdsforhold kan man også få igennem en fælles drift. Derfor ville et lovgivningsinitiativ, som baserede sig på en form for fællesdrift, andelsselskaber, eventuelt andelsbrug, bestemt være noget, som vi kunne støtte. Vi mener, at det ville være med til at hindre spekulation, hindre spekulationsgevinster, og lette ejerskiftet betydeligt, hvis man opererede med fælles stalde, fælles maskinpark osv. Fællesdriften åbner ligeledes mulighed for, at den enkelte landmand kan holde fri og ikke hele tiden skal gå alene med arbejdet. Samtidig giver det større enheder og en mere effektiv produktion, hvilket samfundsmæssigt set er betydelig billigere.

Miljømæssigt mener vi at landbrugsjorden bliver udnyttet uforsvarligt, som den gør det i dag. Vi mener, at et lovgivningsinitiativ på dette område bestemt ville være tiltrængt, for som mekanismerne fungerer i dag, kan den enkelte landmand ikke blot producere, hvad det ville være miljømæssigt rigtigt at producere. Det er simpelt hen et spørgsmål om, at den enkelte landmand producerer, hvad der er billigst, og kan det bedst betale sig at plante hele Danmark til med stedmoderblomster, ja, så er det stedmoderblomster, hele Danmark bliver plantet til med – så enkelt kan det faktisk fremstilles.

Vi mener, at der er mulighed for dyrkningsmetoder, som er langt mere i overens-